

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΚΟΥ ΔΗΜ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΙΣΩΝ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1954

Κατὰ τὴν συγεδρίαν τῆς ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας τῆς 13ης Ἱανουαρίου ἀπεφασίσθη, δπως κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συγεδρίαν τοῦ Μαρτίου ἀπονέμωνται βραβεῖα καὶ μετάλλια μόνον εἰς ἔργα ἢ δημοσιεύματα ἀναφερόμενα εἰς ἐθνικοὺς ἀγῶνας καὶ προκηρύσσωνται βραβεῖα σχετικὰ πρὸς αὐτοὺς ἢ ἀναφερόμενα εἰς ἐπετείους πάντα δὲ τὰ λοιπὰ βραβεῖα νὰ προκηρύσσωνται καὶ γὰ ἀπονέμωνται κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συγεδρίαν τοῦ Δεκεμβρίου. Συμφώνως πρὸς ταῦτα ἔξαγγέλω τὴν ἀπονομὴν τῶν ἑξῆς τιμητικῶν διακρίσεων.

Προτάσει τῶν οἰκείων τάξεων τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀποφάσει τῆς Ὀλομελείας:

α') ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὸν ἀντιναύαρχον κ. *Δημήτριον Οἰκονόμου* δι' ἔργον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Σούλι, οἱ Σουλιώται καὶ ἡ οἰκογένεια Μπότσαρη». (Αθῆναι, σελ. 405). Τὸ ἔργον τοῦτο, στηριζόμενον κυρίως εἰς τὸ πλούσιον εἰς πληροφορίας ἀρχεῖον τοῦ στρατηγοῦ Κώστα Μπότσαρη, ὡς καὶ εἰς ἀνεκδότους κατὰ πολὺ ἐπιστολάς, ἀποτελεῖ ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὴν ἴστορίαν τοῦ Ἀγῶνος καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διαπρεψάντων ἡνδρῶν. Θὰ ἥτο πράγματι εὐχῆς ἔργον, ἐὰν οἱ κάτοχοι ἀρχείων ἢ ἔγγραφων ἢ γενικῶτερον εἰδῆσεων ἀναφερομέγιων εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας καὶ γρωας ἀδημοσίευον ταῦτα ἢ ἀνεκοίνουν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν πρὸς συλλογὴν ὑλικοῦ διὰ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τούτων συγγραφὴν συγθετικοῦ ἔργου διὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας· διέτι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι, δπως εἰπεν δ Guizot, «Ο λαὸς δι μελετῶν καὶ γνωρίζων τὴν ἴστορίαν του, κρίνει σχεδὸν πάντοτε ἀσφαλέστερον καὶ δρθότερον, οὐ μόνον περὶ τῶν ζητημάτων τοῦ παρόντος ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ὅρων τῆς προδόου καὶ τῆς μελλούσης τύχης του».

β') Ἐπαινον ἐπίσης ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸν Ζακύνθιον νεαρὸν λόγιον κ. *Κωνσταντῖνον Κονόμον* διὰ τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ διάσωσιν χειρογράφων τοῦ Σολωμοῦ καὶ διαφόρων Ζακυνθίων λογίων. Ο κ. Κονόμος ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὰ ἐκ καταγραφῆς τοῦ Τερτσέτη ἀποιμημονεύματα τοῦ Νικηταρᾶ.

γ') Τὸ ὑπὸ τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου πολιτικῶν ὑπαλλήλων θεσπισθὲν βραβεῖον ἀρετῆς καὶ δόξης εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου Β', συγοδευό-

μεγον καὶ ὑπὸ ἐπάθλου δραχμῶν 5.000.000, ἀπονέμεται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦν Ἀμαλίειον δρφανοτροφεῖον κορασίων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμπληρώσεως ἑκατονταετίας τῆς εὑεργετικωτάτης λειτουργίας του.

“Οτε ἡ χολέρα κατὰ τὸ ἔτος 1854 ἐμάστιξε τὰς Ἀθήνας καὶ κοράσια ἀπολέσαντα τοὺς γονεῖς των περιεφέροντο ἀπροστάτευτα εἰς τὰς δόδούς, ὑποκείμενα εἰς μυρίους κινδύνους, ἡ ἐν Ἀθήναις διαμένουσα τότε πριγκίπισσα Μαρία Γεωργίου Ὑψηλάντη περιέθαλπεν εἰς τὴν οἰκίαν της ἀπορφανισθέντα κοράσια. Μετ' ὅλιγον ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν δρφανοτροφείου, διπερ ἀναγνωρισθὲν διὰ 6. δ. τῆς 8ης Ιουνίου 1855, ἡ ἀείμνηστος βασίλισσα Ἀμαλία ἔθεσεν ὑπὸ τὴν προστασίαν της, ἐνισχύουσα συγχρόγως τοῦτο ἡθικῶς καὶ ὑλικῶς, διὸ ἐπωνομάσθη Ἀμαλίειον δρφανοτροφεῖον. Κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ἰδρυμα περιεθάλποντο δλίγα κοράσια, τῶν ὅποιων εἶτα δ ἀριθμὸς ηὗξανεν, αὔξανομένων τῶν πόρων τοῦ ἰδρύματος. Σήμερον εἰς τὸ ἰδρυμα περιθάλπονται 202 κοράσια, ἐκπαιδευόμενα εἰς ἐντὸς τοῦ ἰδρύματος λειτουργοῦν δημοτικὸν σχολεῖον καὶ εἰς τετρατάξιον οἰκοκυρικὴν ἐπαγγελματικὴν σχολήν. Τοιουτορόπως αἱ ὑπότροφοι ἔξερχόμεναι τοῦ ἰδρύματος μὲ ἵκανὴν μόρφωσιν, καὶ προικισμέναι μὲ ἑδραίας θρησκευτικὰς καὶ ἡθικὰς ἀρχάς, δύνανται νὰ ἀντεπεξέλθουν εἰς τὰς δυσχερείας τοῦ βίου.

Τὸ Ἱδρυμα, ἀριστα λειτουργοῦν, διοικεῖται ὑπὸ συμβουλίου ἐξ ἐπιλέκτων μελῶν τῆς κοινωνίας καὶ λειτουργεῖ μὲ ἀφωσιωμένον εἰς τὸ ἔργον του προσωπικόν.

δ') Μετὰ πρότασιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου καὶ ἀπόφασιν τῆς συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας, τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας παρεκλήθη νὰ διαβιδάσῃ πρὸς τὸν κ. ἐπιθεωρητὰς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διὸ αὐτῶν εἰς τὸν κ. δημιοδιδασκάλους αἴτησιν περὶ συμπληρώσεως ἐρωτηματολογίου καὶ ἀποστολῆς λαογραφικοῦ ὑλικοῦ. Τὸ ὑπουργεῖον προθύμως ἔξετέλεσε τὴν παράκλησιν τῆς Ἀκαδημίας καὶ 205 διδάσκαλοι ἔστειλαν ἀπαγτήσεις ἐκ 10,548 συνολικῶν σελίδων, πολυτίμων διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ λαογραφικοῦ ἀρχείου. Ἡ Ἀκαδημία ἐγέκρινε τὴν ἀπονομὴν ἐπαίνου εἰς 39 ἐκ τῶν ἀπαντησάντων, εἰς 19 δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπένειμεν ἐπιπροσθέτως καὶ χρηματικὴν τινα ἐνίσχυσιν, συγολικῶς ἐκ δραχμῶν 14.800.000. Εἶναι πραγματικῶς εὐχάριστον ὅτι διημέραι κατανοεῖται περισσότερον ἡ σημασία τῶν λαογραφικῶν σπουδῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀπονομῆς τιμητικῶν διακρίσεων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

“Ἡδη δὲ θὰ ἀναφέρω τὰ ἐκτὸς τῶν ἥδη προκηρυχθέντων βραβείων προκηρυσσόμενα βραβεῖα, ἀναφερόμενα εἰς ἐθνικὰ θέματα ἢ εἰς ἐπαιτείους.

α') Ἡ Ἀκαδημία προκηρύσσει βραβεῖον ἐκ τριῶν ἑκατομμυρίων πεντακο-

σίων χιλιάδων⁽¹⁾, ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθαγασίου Πετσάλη Διομήδη εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου Διομήδη διὰ τὴν καλυτέραν ἀγέκδοτον πραγματείαν περὶ τοῦ ἐθνομάρτυρος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παλαιολόγου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου ὥρισθη διὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1956.

β') Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία εὐχαρίστως ἀπεδέχθη αἴτησιν τοῦ Συλλόγου ὑπαλλήλων τῆς ἀγροτικῆς τραπέζης περὶ προκηρύξεως ὑπὸ αὐτοῦ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 25ετίας ἀπὸ τῆς ἰδρυσεως τῆς Τραπέζης δύο βραβείων ἐκ δραχμῶν 10.000.000⁽²⁾ ἔκαστου. Τούτων τὸ ἐν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς ἀγροτικῆς τραπέζης, τὸ δὲ ἔτερον περὶ τοῦ προδλήματος τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως ἐν τῇ ἑλληνικῇ γεωργίᾳ. Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων τούτων θὰ γίνῃ κατὰ Μάρτιον τοῦ ἔτους 1955.

1) Δραχμ. νέαι 3.500

2) Δραχμ. νέαι 10.000